

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی تاب آوری اجتماعی، اقتصادی اجتماعات محلی در برابر زلزله (مطالعه موردی: بخش آفتاب - شهرستان تهران)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی، دوره 23، شماره 68 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علیرضا دربان آستانه - . استادیار گروه جغرافیای انسانی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران

مصطفی هرائینی - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

امروزه، تاب آوری راهی برای تقویت جوامع محلی با استفاده از ظرفیت های آن ها نسبت به سوانح طبیعی مطرح می شود. در این راستا، هدف این پژوهش تحلیل و ارزیابی ابعاد و مولفه های تاب آوری اجتماعی - اقتصادی اجتماعات محلی بخش آفتاب است. روش تحقیق در این بررسی توصیفی- تحلیلی بوده که آمار و اطلاعات آن با استفاده از پرسشنامه به دست آمده است. جامعه آماری این پژوهش شامل ۷۸۱۱ خانوار ساکن در دو دهستان خلایر و آفتاب است که با استفاده از فرمول کوکران، نمونه ای به حجم ۲۱۶ نفر از بین آن ها با روش نمونه گیری تصادفی انتخاب گردید. در این پژوهش به منظور وزن دهی شاخص ها از تکنیک دلفی و به منظور تحلیل داده ها در راستای سطح بندی سکونتگاه های روستایی از تکنیک پرامیتی استفاده گردیده است. بر اساس یافته های تحقیق تنها شاخص شرایط شغلی و درآمدی با میانگین ۳.۴۱ بالاتر از حد متوسط سطح تاب آوری قرار دارد. و ویژگی های جمعیتی، آگاهی و دانش نسبت به بلایای طبیعی در شرایط متوسطی از سطح تاب آوری هستند و شاخص های پیوند و همکاری های اجتماعی و ظرفیت جبران خسارات مالی در پایین تر از سطح متوسط تاب آوری قرار گرفته اند. نتایج پرامیتی نشان داد روستاهای نعمت آباد، صالح آباد و مرتضی گرد در رتبه های اول تا سوم هستند. همچنین نتایج تحلیل کریجینگ نشان داد وضعیت تاب آوری اجتماعی اقتصادی در منطقه مورد مطالعه در نواحی مرکز و شمال بخش در وضعیت نامناسب و در مناطق جنوبی و شمال غربی در وضعیت بهتری قرار دارند.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، زلزله، اجتماعات محلی، تکنیک پرامیتی، تکنیک کریجینگ، بخش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1302144>

